

tisk efterforskning i de østtyske arkiver: »Men vi havde en diskussion om, hvorvidt vi skulle iværksætte en systematisk gennemgang af, hvad der fandtes i disse arkiver. Vi blev enige om, at det ikke var værd at bruge ressourcer på det. PET kunne selvfølgelig stille konkrete forespørgsler, men vi ville ikke lave en systematisk gennemtrævling. Det ville være et kæmpe arbejde – og hvad ville glæden være af det?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Morgenavisen Jyllands-Posten den 10. januar 1999.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Dette spørgsmål relaterer sig jo til udtalelser fra den tidligere justitsminister Bjørn Westh, og hr. Jensby stiller en række spørgsmål i den forbindelse og beder mig om at forholde mig til den pågældende udtalelse. Det vil jeg gerne gøre.

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet en række oplysninger fra justitsministeren, som oplyser følgende:

Politiets Efterretningstjeneste har oplyst, at tjenesten ikke i noget tilfælde, hvor den har haft et sagligt grundlag for at rette henvendelse til Stasiarkiverne, har undladt dette, og at ressourcemaessige forhold i den forbindelse ikke har spillet nogen rolle. PET har i øvrigt oplyst, at adgangen for udenlandske myndigheder, herunder også udenlandske efterretningstjenester, til Stasiarkiverne er reguleret i henhold til en tysk lov af 20. december 1991 om Stasibilag, og at adgangen er ganske restriktiv.

PET har ved flere skrivelser direkte til den myndighed i Berlin, Gaup-Kommissionen, der administrerer Stasiarkiverne, rettet forespørgsel om flere personnavne og dæknavne, men har endnu ikke modtaget oplysninger af interesse for PET's virksomhed fra kommissionen.

Som svar på en konkret forespørgsel har kommissionen i august 1997 svaret, at PET's anmodning om fremsendelse af materiale fra Stasiarkiverne ikke kunne imødekommes i den foreliggende form, idet udenlandske myndigheder efter de tyske regler kun har adgang til arkiverne med henblik på strafforfølgning inden for rammerne af retshjælp i straffesager.

Justitsministeren har endvidere oplyst, at PET imidlertid på anden måde har modtaget oplysninger om personer, som eventuelt kunne have haft adgang til den østtyske efterretnings-

tjeneste. Disse oplysninger har af PET's chef været forelagt Justitsministeriet, herunder daværende justitsminister Bjørn Westh. PET's indstilling var, at oplysningerne generelt set var af en så spinkel karakter, at der ikke var grundlag for politimæssig efterforskning, men at det dog kunne være forsvarligt at rette henvendelse til en eller to personer.

Justitsministeriet tiltrådte PET's indstilling, herunder at der kunne rettes henvendelse til de pågældende personer. PET's efterfølgende henvendelse til disse personer bekræftede PET's vurdering af, at der ikke var tilstrækkelige forhold og hold i det forelagte materiale.

Jeg skal slutte med at sige, at en redegørelse for dette forløb har været forelagt Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne, det såkaldte Kontroludvalg.

Svend Aage Jensby (V):

Det, den tidligere justitsminister gennem et par år og dermed også politisk ansvarlige for efterretningstjenesterne, er citeret for, og som han ikke har taget afstand fra, er:

»Men vi havde en diskussion om, hvorvidt vi skulle iværksætte en systematisk gennemgang . . . Vi blev enige om, at det ikke var værd at bruge ressourcer på det. PET kunne selvfølgelig stille konkrete forespørgsler, men vi ville ikke lave en systematisk gennemtrævling. Det ville være et kæmpe arbejde – og hvad ville glæden være af det?«

Det er altså den daværende regerings justitsminister, der siger »vi«, »vi«, »vi«, altså den politisk ansvarlige – han, der kunne sige: Det skal gennemføres, det her. Det er så væsentligt for dansk sikkerhedspolitik og danske sikkerhedsinteresser at få gennemtrævlet, hvad der måtte findes dernede, at jeg – den politiske chef – beordrer tjenesten til at gøre det.

Det er urovækkende, når man sammenligner med, hvad man f.eks. i Tyskland har afsløret. Så sent som den 18. i denne måned kunne vi læse i Der Spiegel, hvordan man i 1993 takket være en intensiv gennemgang af arkiverne kunne afsløre en af de værste spioner mod NATO, der nogen sinde har eksisteret, og så sidder landets daværende justitsminister og siger: Vi vil ikke bruge ressourcer på det.

Så kan jeg læse i en anden artikel i Jyllands-Posten, at tidligere justitsminister Bjørn Wesths forgænger siger: Min holdning var – og den gav jeg udtryk for – at man skulle studere arkiver-